

باز شناسی یک پندار

1- خشونت در اسلام

چنانچه ما " جنایت " را به عنوان " نفس یک عمل " و بدون تفکیک با نیان آن " نفی " کنیم، در اینصورت نمی توانیم جنایت ها و خشونت های صدر اسلام را در نظر نگیریم. یکی از مهمترین علل گسترش سریع اسلام در جزیره العرب، خشونت بی حد و حصر در قالب "مسلمان سازی" بوده است. جنگهای اولیه بنام اسلام - دین خدا - هنگامی آغاز گردیدند که بخش عمده ای از اعراب از وجود پدیده ای به این نام هیچگونه اطلاعی نداشتند.

این جنگها همچون دیگر جنگها در اقصی نقاط جهان بدون پشتوانه ی مالی میسر نمی شدند، بدین خاطر غزوة پیامبر (غزوه به معنای شبیخون) بمثابة ی یک طرح به مرحله ی اجرا در آمدند. علاوه بر این غزوة که به آنها خواهیم پرداخت، بخش عمده ای از هزینه های ترویج اسلام توسط سرمایه دارانی تامین می شد که نفع خویش را در گسترش آن می دیدند. از آن جمله اندک ابوبکر، حمزه، ابوطالب، عثمان و شخص محمد با حمایت خدیجه از تجار بزرگ آن زمان.

اگر به جنگهای اولیه ی اسلام در قالب جنگی تمام عیار (دو گروه مسلح و آماده در مقابل هم) بنگریم، خواهیم دید که چنین نبوده اند. به عنوان مثال اولین غزوه ی محمد (پدر) هنگامی رخ داد که ابوسفیان، عموی محمد، کاروان بزرگ خود راملواز اجناس گوناگون از جمله شراب از شام به مکه می برد که "تازه مسلمانان" برهبری محمد به آن شبیخون زدند، همه چیز را به غارت بردند. در اینجا دو سؤال مطرح می گردد:

اول اینکه آیا هیچ عقل سلیمی - منظور ابوسفیان - بهنگام عزم جنگ، سرمایه ی ماد ی خود را بهمراه می برد؟! و سؤال دوم اینکه چرا مسلمانان در راه بازگشت کاروان و شب هنگام به آن حمله کردند؟ جواب سؤال اول روشن است: ابوسفیان و همراهانش از وقوع چنین جنگی بی خبر بودند و قاعده ی وجود محافظان نیز جو رایج آن روزگار و به عبارتی بخاطر پیشگیری از حمله ی احتمالی "سارقین" بوده است. و اما سؤال دوم: دلیل صرفاً مسائل مادی بوده است، چرا که بدون گسترش پشتوانه ی مادی، گسترش اسلام نیز ناممکن می نمود. این چند نمونه واقعتی را گویا می کنند؛ بنیاد اسلام بر مبنای حمایت ها و خواست افشار فقیر و ضعیف جامعه ی آن زمان نبوده، بلکه اسلام بوسیله ی عقل های قدرت مدار با دید گاه ماد ی و حکومتی شکل گرفته و بنا شده است.

مثال روشن دیگری از این دست، غارت سه قبیله ی یهودی، یکی پس از دیگری و به بهانه های واهی بوده است. قبیله هائی که در کنار "اوس" و "خزرج" پذیرای محمد پس از فرار از مکه بوده اند. در اینجا می توان مثال های بی شمار دیگری از کشتارهای زنان، کودکان، مردان و قبایل و در کل اقوام دیگر آورد که از پذیرش اسلام سر باز زدند، که نمونه ی بارز آن ایرا نیان و مردم سرزمین های شمال شرقی عربستان بوده اند. در زمینه ی اینگونه مباحث مسلماً مخالفانی نیز وجود دارند که به محض شنیدن، رگهای گردنشان ورم کرده، از هر گونه بحث و نقدی در رابطه با اسلام پرهیز می کنند، اما نکته ی بسیار حائز اهمیت در اینجا نمونه هائی است که خود قرآن در غالب پند ها و فرامین بدست می دهد.

با در نظر نگرفتن احادیث به دلیل امکان دستبرد تاریخی در آنها، این اشارات قرآن خود بتهائی گویا ترین مدارکی اند که تاکنون وجود داشته. بطور مثال چنانچه آیات مکی و مدنی را با هم مقایسه کنیم، از جو رفت در آیات مکی و از جو خشونت در آیات مدنی حیرت خواهیم کرد. مقایسه مباحث رحمت، عطف و رفت با پوشش های متافیزیکی و شاعرانه ی آن در آیات مکی و در سوی دیگر، مبحث یا فعل " غنیمت " و قتل و جزای مخالفان در آیات مدنی، خود بر جسته ترین نکات قابل توجه در قرآن می باشند.

ارتکاب قتل های متعدد و ترور مخالفان و براه اندازی جنگهای مختلف، مرحله ای از دگر دیسی اسلام را به نمایش می گذارد که آن محور شدن زیر بنای ساختگی پیدایش اسلام "ارشاد" و سپردن جای خود به "خشونت" است. رهبری اسلام در هر جا، به نیاز زمانه رنگ عوض کرده، تا اهداف ماد ی خود را (بدست گیری امتیاز خانه ی کعبه، تعدد زوجات، قلمرو سازی و گسترش آن و...) تا مین کند. اینکه ما، چنانچه علل نزول آیات را در زمان نزول، با توجه به وضعیت آرایش قوا بین مسلمانان و غیر در نظر بگیریم، متوجه خواهیم شد که "شان نزول آیات دقیقاً و صرفاً مطابق با نظریات شخصی رهبری مسلمانان بوده است."! به عنوان توضیح، هر هنگام که محمد برای پیشبرد اهداف خود احتیاج به کمک ماوراء الطبیعه داشته، چیزی که مورد قبول آن زمان بوده است، معجزه، وحی، امداد غیبی - آیه ی نازل شده است!

گویا ترین مثال در اینجا می تواند سوره ی "نساء" باشد که خود یکی از بحث انگیزترین سوره های قرآن است. سوره ای که مرکزیت خود را نیازهای شخصی - خانوادگی محمد قرار داده و در تامین آنها از هرگونه بخشش و عطایی مضایقه نکرده است. این بحث را در آینده پی خواهیم گرفت.

افشین زند

Afshin1971@yahoo.ca

درفش کاویانی

[/http://derafsh-kaviyani.com/parsi](http://derafsh-kaviyani.com/parsi)

derafsh-kaviyani.com